

14 Νοεμβρίου: Εορτάζει ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα η Εκκλησία, τιμά τη μνήμη του Αποστόλου Φιλίππου, του Αγίου Γρηγορίου, αρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης του Παλαμά, του Οσίου Ευφημιανού της Λύσης της Μεσαορίας και του νεομάρτυρος Κωνσταντίνου του Υδραίου, πολιούχου της Ρόδου.

Ο Γρηγόριος Παλαμάς καταγόταν από την Επτάλοφο Πόλη. Γεννήθηκε το 1296 από γονείς ενάρετους. Ο πατέρας του ήταν συγκλητικός και κατόπιν έγινε μοναχός. Είχε πολλά έμφυτα χαρίσματα. Ένεκα της ευφυΐας που τον διέκρινε, πολύ γρήγορα πρόβαλαν και τα επίκτητα χαρίσματα γνώσης και επιστημοσύνης.

Παρόλο που του ζητήθηκε να ανέβει τα σκαλοπάτια των βασιλικών ανακτόρων, εντούτοις ο Γρηγόριος ακολούθησε τον αγγελικό βίο, της ασκήσεως και της προσευχής. Διέθεσε τα υπάρχοντά του στους φτωχούς και, εγκαταλείποντας τις ματαιότητες του κόσμου, ακολούθησε την πορεία της τελείωσης εν Χριστώ Ιησού.

Μόνασε στη Μεγίστη Λαύρα στον Άθω, όπου διδάχθηκε την αρετή και, πάνω από όλα, την απώλεια της υποκρισίας και την ένδυση της αυθεντικότητας του απλού φρονήματος. Μετέβη στη Θεσσαλονίκη, όπου χειροτονήθηκε διάκονος,

πρεσβύτερος και κατόπιν επίσκοπος. Ως αρχιεπίσκοπος της συμβασιλεύουσας αναλώθηκε κυριολεκτικά στο να στηρίζει το ποίμνιο, τόσο με την ενάρετη ζωή του, όσο και με τη θεολογική συγγραφική του δημιουργία.

Αντιμετώπισε θεολογικά τους δυτικούς Βαρλαάμ και Ακίνδυνο, οι οποίοι τάυτιζαν την ουσία με τις ενέργειες του Θεού, όπως συνέβη με τον Ευνόμιο Κυζίκου τον 4ο αιώνα. Τότε απάντησε ο Μέγας Βασίλειος.

Ο Παλαμάς, επεκτείνοντας τη θεολογία του Μεγάλου Βασιλείου, επισήμανε ότι ο άνθρωπος μπορεί να γνωρίσει τον Θεό, όχι με τη διάνοια ή το συναίσθημα, αλλά με την εμπειρία του Αγίου Πνεύματος.